



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΕΞΟΔΟΣ

Πολλά χρόνια πρό Χριστοῦ, ὁ Θεός διάταξε μία ἔξοδο στους Ἑβραίους, πού ἦταν 400 χρόνια δοῦλοι στόν Φαραώ τῆς Αἰγύπτου: Σηκωθήτε· περπατήστε· περάστε τήν Ἐρυθρά Θάλασσα γιά νά βγῆτε ἀπό τήν δουλεία στήν ἐλευθερία. Ἀπό τόν θάνατο στήν ζωή. Ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς.

Τούς ἐπῆρε ἀπό τό χέρι καί τούς ἔβγαλε στήν ἐλευθερία καί στό φῶς. Καί τό πέρασμα αὐτό ὀνομάστηκε καί λέγεται μέχρι σήμερα Πάσχα, πού σημαίνει: Ἐξοδος· διάβαση· ἀπόφαση· ἐνέργεια. Ἐμεῖς σήμερα γιορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Τό Πάσχα-διάβαση ἀπό τόν θάνατο στήν ζωή.

Αὐτό εἶναι τό νόημα τοῦ Πάσχα. Εἶναι ἕνα πέρασμα ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς. Ἀπό τόν θάνατο στήν ζωή. Ἀπό τήν ἀπελπισία τῆς ταφόπλακας, στήν Ἀνάσταση τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων.

Σήμερα λοιπόν γιορτάζουμε τό πρῶτο ξεκίνημα, τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Καί ψάλλουμε:

“Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν Χριστός ὁ Θεός ἡμᾶς διεβίβασεν”.

Ποῖος θά ἀμφισβητήσει ὅτι τό Πάσχα εἶναι ἡ πιό μεγάλη προσδοκία τοῦ κόσμου;

Ἐχουν περάσει δύο χιλιάδες χρόνια ἀπό τότε, πού ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί ἡ Ἀνάσταση ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἡ πιό γλυκιά προσμονή καί ἐλπίδα.

Δέν εἶναι πίσω μας ἡ Ἀνάσταση. Δέν εἶναι μία ἀνάμνηση· μία γιορτή-φοιλόχο· μία ἐπέτειος ἀναμνηστική. Μπροστά μας εἶναι ἡ Ἀνάσταση! Γιά μᾶς εἶναι! Καί ἐκφράζοντας ἐμεῖς ἐκεῖνο, πού πρέπει νά ἔχουμε μέσα μας καί νά προσπαθοῦμε νά ἀποκτοῦμε, ὁμολογοῦμε καί διακηρύττομε μέ πόθο καρδίας:

“Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος”.

Δέν γιορτάζουμε τό Πάσχα γιά νά θυμηθοῦμε τήν συγκίνηση καί τήν ἐκπληξη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τῆς Παναγίας, ἀλλά γιά νά δοῦμε σωστά τόν κόσμο, τόν ἑαυτό μας καί τό μέλλον.

Εἶμαστε, πρέπει νά εἶμαστε, ἕνας λαός πού ἀσταμάτητα πορεύεται, πού ψάχνει γιά ἐλευθερία καί γιά ζωή.

Ἡ πορεία καί ἡ ἀναζήτηση γιά τήν Ἀληθινή Ζωή εἶναι ἡ πιό ρωμαλέα πράξη. Ἡ ἀνάσταση τῆς ψυχῆς, ἡ ζωντάνια τῆς ψυχῆς!

Τήν πίστη στόν Χριστό καί στήν αἰώνια ζωή, τήν καταλαβαίνουν καί μποροῦν νά τήν καταλαβαίνουν μόνον ἄνθρωποι, πού κινοῦνται· πού περπατοῦν· πού ἀπλώνουν χέρια καί πόδια· καί ἀνοίγουν τά μάτια τους καί ψάχνουν.

* * *

Ἀπαντώντας σ’ αὐτόν τόν τόσο ὑγιή πόθο μας ἡ Ἐκκλησία σήμερα μᾶς καλεῖ καί μᾶς προτρέπει μέ τρόπο ἐπίσημο, μυστικό, ὑποβλητικό:

Η ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Τήν Μεγάλη Παρασκευή, ή Έκκλησία μᾶς καλεῖ νά συμμετάσχουμε στήν πιό παράξενη κηδεῖα, πού ἔγινε ποτέ στόν κόσμο. Παράξενη, γιατί ὁ νεκρός πού κηδεύουμε,

- δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας ἄνθρωπος·
- δέν εἶναι ἀπλά τό ἄτυχο θῦμα μιᾶς δικαστικής πλάνης·
- δέν εἶναι κάποιος, πού υπέκυψε ἄθελά Του ... στήν κακή του μοῖρα!

Λίγο πρὶν πεθάνει, κάποια σημάδια ἔδειξαν τήν πραγματική Του ταυτότητα. Κάποια σημάδια φανέρωσαν ὅτι εἶναι ὁ Κύριος καί Δημιουργός τῆς κτίσης. Ἐνῶ ξεψυχοῦσε ἐπάνω στόν Σταυρό, ὁ ἥλιος «ἔφριξε», καί ἔκρυσσε τό φῶς του. Καί ἡ γῆ «ἐτρόμαξε» καί σεισθήκε· ἔγινε σεισμός.

Καί ὅσοι εἶχαν μάτια καί μυαλά ἀνοιχτά, κατάλαβαν ὅτι ὁ Σταυρωμένος Κατάδικος, ἦταν ὄχι ἀπλά ἀθῶος, ἀλλά ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ! ὁ Θεός! ὁ Κύριος τῆς Δόξης!

Τό κατάλαβε καί ὁ διπλανός Του ληστής! Τό κατάλαβε καί ὁ εἰδωλολάτρης ἐκατόνταρχος! Τό πίστευσαν· καί τό διακήρυξαν. Τό πιστεύουμε κι ἐμεῖς· καί τό ὁμολογοῦμε:

«Τῆς Τριάδος ὁ Εἷς πάθος ὑπομένει ἐπονείδιστον...· φρίζον ἦλιε, καί τρόμαξον ἡ γῆ»!

* * *

Αὐτός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, βρίσκεται τώρα μπροστά μας ΝΕΚΡΟΣ, ΓΥΜΝΟΣ, καί ΑΤΑΦΟΣ. Καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς, ἀφοῦ τόν ξεκρεμάσουμε ἀπό τόν Σταυρό, καί τόν τυλίξουμε σέ σάβανο, νά πᾶμε νά Τόν θάψουμε!

Πόση εἶναι ἡ ταπείνωση τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ! Πόση ἡ συγκατάβασή Του! Πόση ἡ μακροθυμία Του!

Κι ἐμεῖς, ἐκστατικοί μπροστά στό Μυστήριό τῆς Ἄκρας Ταπείνωσής Του, ἐνώνουμε τόν θρῆνο μας μέ τόν θρῆνο τοῦ ἀπό Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ:

«Πῶς νά Σέ κηδέψουμε, Θεέ μας! Πῶς νά Σέ τυλίξουμε μέ τό νεκρικό σάβανο! Μέ

τί χέρια νά ἀκουμπήσουμε τό Ἄχραντο Σῶμα Σου! Ποιά ἄσματα νά ψάλλουμε στήν ἔξοδό Σου, Πολυεύσπλαχνε! Δοξάζουμε τά Πάθη Σου! Ὑμνολογοῦμε καί τήν Ταφή Σου...»

* * *

Ἡ «μεγάλη δόξα» τοῦ Νεκροῦ, πού σήμερα κηδεύουμε, εἶναι: ὅτι δέχθηκε νά πεθάνει καί νά ταφή. ΕΚΟΥΣΙΑ καί ΕΛΕΥΘΕΡΑ. Ὑπακούοντας στόν Πατέρα Του! Δέν ἦταν θῦμα ... μοῖρας. Δέν ἦταν ἄβουλο «πῶνι». Δέν ἦταν ἓνας ἄτυχος! Εἶναι ὁ πῶ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ἀγωνιστής τῆς ὑπακοῆς στό ἅγιο θέλημα τοῦ Ἐπουρανίου Πατέρα. Ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς. Τό δέχτηκε. Καί καταδέχτηκε νά πεθάνει γιά μᾶς. Νά γίνει θυσία γιά μᾶς.

Γιά τήν σωτηρία μας! Γιά νά μᾶς δείξει τόν μόνο ἀληθινό δρόμο ἐπιστροφῆς στόν Πατέρα: Τόν δρόμο τῆς ταπείνωσης, τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ἀγάπης. Τόν μόνο δρόμο, Ἀληθινῆς Ζωῆς καί Ἀληθινῆς Ἐλευθερίας!

Ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στήν γνήσια χαρά τῆς Ἀληθινῆς Ζωῆς, δέν εἶναι, οὔτε ὁ δρόμος τῆς ἐλευθεριότητας, οὔτε ὁ δρόμος τῆς ἄσυδοσίας! Ἡ ἐλευθεριότητα εἶναι καρικατούρα τῆς ἐλευθερίας. Καί τελικά εἶναι σκλαβιά! Πραγματική ἐλευθερία εἶναι ἡ ἐλευθερία ἀπό τά πάθη! Ἡ ἐλευθερία ἀπό τόν ἐγωκεντρισμό! Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπό τήν ὀλέθρια κακή ἰδέα, ὅτι «ἐγώ εἶμαι τό κριτήριο τῶν πάντων»!

Κριτήριο καί πηγὴ τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς καί τῆς ἀληθινῆς Χαρᾶς δέν εἶμαι ἐγώ, μέ τόν βρώμικο ἐσωτερικό μου κόσμο. Κριτήριο εἶναι ὁ Χριστός! Καί ὁ Χριστός, ἡ Ζωὴ καί ἡ Χαρὰ τοῦ κόσμου, σήμερα κατεβαίνει στόν Τάφο ἐκούσια, γιά νά μᾶς δείξει:

- ὅτι ἡ ΥΠΑΚΟΗ στόν Πατέρα Του, δέν εἶναι *κατάργηση τῆς ἐλευθερίας μας*·
- ὅτι ἡ ΝΕΚΡΩΣΗ τῶν παθῶν μας, δέν εἶναι *στέρηση τῆς ζωῆς*·
- ὅτι ἡ ΘΥΣΙΑ καί ὁ κόπος τῆς ἀγάπης, δέν εἶναι *δυστυχία, ἀλλά χαρά*. «Ἰδοὺ γάρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ»!

† ὁ Ν. Μ.

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ ΚΑΙ Ο ... ΨΑΡΑΣ

Τῆς μόδας έγιναν τελευταῖα οἱ κινηματογραφικές ταινίες μέ βρυκόλακες. Μετά τήν ταινία «Λυκόφως», ἤ ... αἰμοδιψής ταινία «Νέα Σελήνη» γεμίζει ἤδη τούς κινηματογράφους στήν Γηραιά μας Ἕπειρο.

Πολλοί προσπάθησαν νά ἐξηγήσουν τό φαινόμενο. Κάποιοι θυμήθηκαν τόν ὑπαρξιστή φιλόσοφο Χάϊντεγκερ, καί εἶπαν ὅτι αὐτές οἱ ταινίες ἐντάσσονται στήν «**στρατηγική ἄρνησης τοῦ θανάτου**». Ἡ ἐνασχόληση μέ βρυκόλακες εἶναι (λένε!) ἕνας τρόπος ... νά ξεορκίσουμε τόν θάνατο!

«**Παλιότερα**» (λένε!) «**ἡ πίστη στήν μετὰ θάνατον ζωή κάλυπτε αὐτή τήν ἀνάγκη. Ὅμως γιά τούς σημερινούς νέους, μιά αἰώνια ζωή ... παίζοντας ἄρπα σέ πράσινα λιβάδια, δέν διαδέτει οὔτε δραματική ἔνταση, οὔτε στύλ!**»

* * *

Καμμία ἀπό τίς ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ μετά τήν Ἀνάστασή Του δέν εἶχε ... «οὔτε ἰδιαίτερα δραματική ἔνταση, οὔτε στύλ»!

Γιά παράδειγμα: Σέ μιά ἀπό αὐτές, ὁ Χριστός θρῖσκει τούς μαθητές Του νά ἔχουν νικηφόρα ἐφαρμόσει ὄχι τήν «**στρατηγική ... κατατρόπωση τοῦ θανάτου**», ἀλλά νά ἀσκοῦν «**στρατηγική ... κατανίκησης τῆς πείνας τους**»! Τούς βρῆκε νά ψαρεύουν στήν θάλασσα τῆς Τιβεριάδας.

Στήν ἀρχή δέν Τόν γνώρισαν. Τούς ζητάει κάτι γιά φαγητό. Τοῦ λένε ὅτι ὅλη τήν νύχτα δέν ἔπιασαν τίποτε. Καί Ἐκεῖνος, σάν ἔμπειρος **Ψαράς**, τούς ὑποδεικνύει, ποῦ νά ρίξουν τά δίχτυα τους. Τόν ἀκοῦνε. Καί πιάνουν ... ἀπίστευτα πολλὰ ψάρια!

Πρῶτος ὁ Ἰωάννης Τόν ἀναγνωρίζει. Τό λέει στόν Πέτρο. Ὁ Πέτρος εἶναι ... μέ τά ροῦχα τῆς δουλειᾶς: δηλαδή γυμνός! Ντρέπεται τόν Χριστό καί ντύνεται. Βγαίνουν στήν στεριά. Καί ὁ Χριστός τούς λέει νά ἐτοιμάσουν νά φᾶνε ἀπό τά ψάρια, πού ἔπιασαν μέ τήν θαυματουργική Του παρέμβαση.

Ὅλοι πιά ἔχουν σιγουρευτεῖ ὅτι ὁ ξένος, πού ... **τούς κάνει τό τραπέξι**, εἶναι ὁ Χριστός! Κανείς δέν Τόν ρωτᾶει, γιά νά τό ἐπιβεβαιώσει. Ἀπλούστατα εἶναι ἀπόλυτα σίγουροι ὅτι μαζί τους εἶναι ὁ Ἀναστημένος Κύριός τους!

- **Τούς φτάνει ὅτι Τόν βλέπουν!**
- **Τούς φτάνει ὅτι Τόν νιώθουν κοντά τους!**
- **Τούς ἀρκεῖ ὅτι μαζί τους εἶναι ὁ νικητής τοῦ θανάτου· ἡ ΖΩΗ ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ!!!**

* * *

Ὁ Χριστός, μετά τήν Ἀνάστασή Του, σέ ὄλες τίς ἐμφανίσεις Του στούς μαθητές Του, ΠΟΤΕ δέν ἐμφανίστηκε ... σάν βαμπίρ, πού διψοῦσε γιά αἷμα!

Ἕνα μόνο διψοῦσε. Διψοῦσε, νά Τόν πιστέψουν:

- **νά πιστέψουν, ὅτι δέν εἶναι οὔτε βρυκόλακας οὔτε φάντασμα· ὅτι εἶναι ὁ Ἴδιος πού πέθανε στόν Σταυρό· τώρα πιά ὀλοζώντανος μέ τό Ἀναστημένο Σῶμα Του· καί**
- **νά πιστέψουν, ὅτι ἡ βασιλεία Του δέν εἶναι μιά αἰώνια ζωή ... «παίζοντας ἄρπα σέ πράσινα λιβάδια», ἀλλά ἡ αἰώνια γλυκύτητα τῆς θέας τοῦ Προσώπου Του καί τῆς ἀληθινῆς αἴσθησης τῆς ζωοποιοῦ Παρουσίας Του!**

Ἀρχιμ. Β.Λ

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΟΝ ΘΕΟ;

Πώς τόν φαντάζεσαι τόν Θεό;

- Μήπως τόν βλέπεις σάν κάποιον ό όποιος κάθεται σέ πανύψηλο θρόνον πού στραβομουτσουνιάζει καί θυμώνει όταν δέν τόν λατρεύεις καί δέν τόν δοξάζεις;

- Μήπως σάν κάποιον ό όποιος χαίρεται καί εύχαριστητείται μαζί σου όταν πηγαίνεις εκκλησία καί προσεύχεσαι;

- Μήπως έχεις τήν έντύπωση πώς ό Θεός είναι ένας καλωσυνάτος παππούς (γεροντάκος) πού δέν του καίγεται καρφή τό τί κάνεις μέ τήν ζωή σου, φτάνει σύ νά είσαι εύχαριστημένος μέ τόν έαυτό σου;

“Αν έτσι πιστεύεις για τόν Θεό, δέν θά καταλάβεις ποτέ:

- ❖ ούτε γιατί έχεις χρέος νά Τόν λατρεύεις·

- ❖ ούτε γιατί ό Θεός είναι καλός μόνο όταν σέ αφήνει νά κάνεις τά όποια θελήματά σου-ελεύθερο.

“Ας ξεκινήσουμε όμως μέ τό πρώτο έρώτημα: γιατί έχομε χρέος νά Τόν λατρεύομε.

“Η λέξη λατρεία στήν αρχική της σημασία σημαίνει: άπονέμω άξια, τιμή καί σεβασμό σέ κάποιον ή σέ κάτι. Συνεπώς, λατρεία είναι ή εκδήλωση σεβασμού, τιμής, άξιας, άναγνώρισης. Π.χ. όταν χειροκροτώ ένα ήθοποιό επάνω στήν σκηνή ή ένα ποδοσφαιριστή (άθλητή), τόν τιμώ· του άναγνωρίζω κάποια

άξια· τόν λατρεύω. Κάθε φορά πού ένας άνδρας -τήν παλαιότερη έπόχη- έβγαζε τό καπέλο του σέ μιά διερχόμενη γυναίκα, τό έκαμε εις ένδειξη τιμής (τιμητικά).

Γιά τόν Θεό, λατρεία είναι κάτι παραπάνω. Λατρεύω τόν Θεό σημαίνει: άναγνωρίζω τήν δύναμή Του, τήν καλωσύνη Του, τήν άξια Του, τήν μεγαλωσύνη Του, τήν κυριαρχία Του, τήν άλήθεια Του...

- “Αν δέν λατρεύεις τόν Θεό, μάθε το, λατρεύεις κάτι άλλο ή κάποιον άλλο, πού 9 στίς 10 φορές θά είναι ό έαυτός σου!

- “Αν δέν ύπάρχει Θεός, θεός είσαι σύ! Καί αν έσύ είσαι θεός - ό νομοθέτης καί ό δημιουργός, τότε τί νά σου είπώ; Έγώ είμαι άθεος. “Ο βασικός λόγος πού οί άνθρωποι σήμερα λατρεύουν λίγο τόν Θεό καί πολύ τόν έαυτό τους, είναι ότι δέν θέλουν νά τό «χωνέψουν» ότι είναι κτίσματα-δημιουργήματα καί όχι δημιουργοί!

Νά λοιπόν, γιατί έχεις χρέος νά λατρεύεις τόν Θεό.

“Όχι γιατί ό Θεός τό έχει ανάγκη, ή διαφορετικά θά αισθανόταν δυστυχημένος καί άτελής, αλλά επειδή σύ θά είσαι δυστυχημένος καί άτελής.

Fulton Sheen, Καθηγητής Ψυχολογίας
Μετ. Αρχιμ. Α.Μ.

Συνέχεια από τή σελ. 1 -----

“Δεύτε λάβετε φως εκ του άνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν άναστάντα εκ νεκρών”.

Δεύτε σημαίνει: Έμπρός λοιπόν· προχωρήστε· έλάτε μπροστά. Άπλώστε τό χέρι σας καί κοιτάζοντας τό “Άγιο Φως, όχι μόνο μέ τά μάτια τά σωματικά, αλλά καί μέ πόθο καρδιάς: “λάβετε φως εκ του άνεσπέρου φωτός”.

Μόνο έτσι παίρνοντας κανείς φως από τήν λαμπάδα τής Άναστάσεως συμμετέχει στήν έμπειρία τής Έκκλησίας καί μέ πόθο καρδιάς διακηρύττει ότι πιστεύει στον Χρι-

στό καί ότι τό έχει καταλάβει, πώς Αυτός είναι ή μοναδική έλπίδα.

† ό Ν.Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

“Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης *

Τηλ. 26820 51161 * Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010 * Άρ. Φύλλου 321 * Έτος Λ'

Διανέμεται δωρεάν * Είσοφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 23970 23313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

